La millor alegria de l'estiu

El Girona s'allunya de la pobra imatge oferta durant tota la pretemporada i signa una actuació més que convincent, suficient per guanyar el Manchester City de Pep Guardiola

El Girona es presenta a Montilivi davant el Manchester City

Amb la millor alegria d'una pretemporada per oblidar n'hi ha hagut prou per convèncer l'afició. Almenys, una part. Les verions apàtiques i sense sang de Puertollano, Olot i Reus quedaven ahir escombrades amb 90 minuts acceptables. Dissabte comença la Lliga i la història serà ben diferent al que s'ha vist fins ara, però guanyar tot un Manchester City i jugar, a estones, millor que un rival de Champions, motiva qualsevol. És el que va oferir el Girona als més de 10.000 espectadors que van acostar-se a Montilivi. Una victòria treballada i un Trofeu Costa Brava més a la butxaca.

Si el resultat final va ser d'1-0, és perquè l'equip, bàsicament, va mostrar una imatge diferent de la d'altres dies. Hi va posar una marxa més, i de bon inici. Només començar, en va fer prou amb mig minut l'equip de Machín per forçar el primer córner. Era una clara declaració d'intencions. El City, amb un onze circumstancial i un bon feix de titulars a la banqueta, no havia tingut temps de despertar. El servei de cantonada va acabar sense conseqüències, però els gironins ja havien dit la seva. Es va apostar pel dibuix de sempre i només quatre fitxatges d'inici (Iraizoz, Bernardo, Muniesa i Stuani). La consigna, l'habitual: defensar amb ungles i dents, tocar poc al mig i buscar la velocitat i la pilotada llarga. L'experiment va semblar funcionar al principi. Així, al minut 8, Portu va rebre una pilota llarga, va deixar enrere dos contraris i només li va faltar trobar rematador.

El City, per fi, es va adonar que caminant no faria gran cosa tot i la seva teòrica superioritat. Va canviar de marxar i va apujar les revolucions. Tampoc massa, però així va arribar el seu primer, i també únic, xut amb cara i ulls de la primera meitat. Sterling, des de fora de l'àrea, obligava Iraizoz a treure una bona mà. Dos minuts més tard, Sané executava una falta i enviava la pilota fora. Però el que són les coses: quan millor estaven els anglesos, va arribar el gol del Girona. La jugada va ser perfecta. De principi a fi. Muniesa la va posar llarga des del seu propi camp, agafant l'esquena de la defensa citizen. Hi va arribar abans Aday, qui de primeres i amb l'exterior enviava la pilota al llindar de l'àrea. Allà va aparèixer com una bala Portu, que es va aprofitar de la relliscada del seu marcador per rebre, pensar i executar. Va batre Bravo amb una fuetada seca (1-0). Era el minut 13.

Va ser llavors quan el City va fer una passa endavant. Era de calaix que no podia passar-se tot el partit així l'equip de Guardiola. Va apropiar-se de la pilota, i es va dedicar a jugar en horitzontal. Amb paciència. El domini va ser visitant i el Girona va saber patir. Tampoc en excés, perquè Iraizoz no va haver d'intervenir. Toc, toc i més

toc, però poc més. A Muniesa se li va notar que encara li falta aprendre els automatismes i va grinyolar en alguna jugada, però la defensa va aguantar el tipus. I al ruix final del primer acte, segona embestida dels de Machín. Maffeo, que va ser un malson per a Sané, va fer-ho tot bé al 38 però la seva centrada no va trobar rematador. I al 41, Bravo evitava el gol d'Stuani traient una gran mà a xut creuat de l'urugaià.

Va començar el segon acte i res havia canviat. No va fer el City el pas endavant que tothom esperava. Tampoc Guardiola va fer massa canvis i homes com Agüero i De Bruyne no van tenir ni un sol minut. Sí que va moure la banqueta Machín. I de quina manera. Sis canvis de cop quan s'havia jugat un quart d'hora de la represa. Abans, al 53, Portu arribava un xic forçat davant Bravo i rematava al cos del porter xilè. Poc després, a l'altra àrea, un providencial Bernardo evitava un mal major quan Sterling s'endinsava a l'àrea.

Ja amb els canvis a la gespa, nova acció de mèrit dels gironins en atac. Marlos obria a l'espai per Boulaya i la centrada d'aquest, amb molta intenció, quedava a només un pam de la internada d'Stuani. Tornava llavors a fer un tímid pas endavant el City, mentre que Maffeo seguia a la seva. Una vegada i una altra va portar de corcoll la defensa rival; sobretot Sané, qui segurament va acabar somiant amb ell. El carriler, tot i que fa pinta que serà titular el dissabte, va aguantar els 90 minuts a un ritme espectacular. Això sí, els citizens haurien pogut empatar al 89. Però Iraizoz va demostrar la seva sang freda en un xut a boca de canó de Bernardo Silva.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/08/16/millor-alegria-lestiu/862267.html?utm_source=rss